

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.III.10.350/2018/4.

A tanács tagjai: . Zanathy János
a tanács elnöke
. Magyarfalvi Katalin
előadó bíró
. Farkas Katalin
bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Halmos András ügyvéd

Az alperes: ...Kormányhivatal ... Járási Hivatala

Az alperes képviselője: ...jogtanácsos

A per tárgya: társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.M.73/2018/9.

Rendelkező rész

A Kúria a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.M.73/2018/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 20.000 forint (húszezer) felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] Az alperes a felperes kérelmére indult, a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) 96/B. § szerinti adategyeztetési eljárás eredményeként 2017. március 22-én meghozott határozatában az 1970. június 20. és 2015. december 31. közötti időszakban 35 év 18 nap nyugdíjjogosultság elbírálásához figyelembe vehető szolgálati idő, 35 év 18 nap nők kedvezményes öregségi nyugdíjára jogosító idő, azon belül 30 év 164 nap keresőtevékenységgel járó biztosítási vagy azzal egy tekintet alá eső jogviszonnyal szerzett szolgálati idő elismeréséről és a nyugdíjbiztosítási hatósági nyilvántartásba való bejegyzéséről rendelkezett.
- [2] A másodfokú társadalombiztosítási szerv az elsőfokú határozatot - a Tny. 22/A. § (2) bekezdése, 37. § (1) bekezdése, a 2011. év december 31-éig hatályos 6. § (1) bekezdése, a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi

LXXX. törvény (Tbj.) 4. § f) pontja, 5. §-a, 6. § (2) bekezdése, valamint a Tny. végrehajtásáról szóló 168/1997. (X. 6.) Korm. rendelet (Tnyvhr.) 29. § (1) bekezdése alkalmazásával - helybenhagyta. A 2000. március 1. és 2005. szeptember 30. közötti időszakot, amely alatt a felperes rokkantsági nyugdíj folyósítása mellett munkaviszony keretében dolgozott, a másodfokú szerv sem tartotta szolgálati időként elismerhetőnek. A határozat indokolása szerint a biztosítottak minősülő személyek olyan jogviszonyának időtartama ismerhető el szolgálati időként, akik esetében nyugdíjjárulék fizetés történt. A saját jogú nyugellátásban részesülő személyek a Tbj.-nek a felperes foglalkoztatásakor és a jelenleg hatályos rendelkezései szerint sem minősülnek biztosítottak. A saját jogú nyugdíjasnak foglalkoztatottként nyugdíj- és egészségbiztosítási járulékot 2007. április 1. előtt nem kellett fizetni, az ezt követően teljesített járulékfizetéssel az érintett személyek nyugdíjnövelésre szereznek jogosultságot. A felperes rokkantsági nyugdíjasként saját jogú nyugdíjasnak minősült, ezért a Tbj. alapján nem volt biztosított, szolgálati időt a vitatott időszakban, foglalkoztatása ellenére nem szerezhette.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A felperes keresetében a 2002. július 1. és 2005. szeptember 30. közötti időnek a Tny. 18. § (2a) bekezdés szerinti jogosultsági időkénti elismerését kérte arra hivatkozva, hogy a 40 év tekintetében meghatározott jogosultsági idő nem azonos a szolgálati idő fogalmával, a (2b) bekezdés alapján a keresőtevékenységgel járó biztosítási, vagy azzal egy tekintet alá eső jogviszony esetében a rokkantsági nyugdíj folyósítása alatti munkaviszony ideje is jogosultsági időnek minősül.
- [4] Az alperes a kereset elutasítását kérte határozata ténybeli és jogi indokai fenntartásával.

Az elsőfokú ítélet

- [5] A munkaügyi bíróság a keresetet - a Tny. 4. § (1) bekezdés h) pontja, 22/A. § (2) bekezdése, 43. § (2) bekezdése, 37. § (1)-(4) bekezdése, a 2011. december 31-ig hatályos 6. § (1) bekezdés b) pontja és a Tnyvhr. 29. § (1) bekezdése alkalmazásával - elutasította. Megállapította, hogy a felperes a vitatott időszakban III. csoportú rokkantsági nyugdíjasként munkaviszonyban, részmunkaidőben dolgozott, amely időszak alatt nyugdíjjárulék fizetés nem történt. A munkavégzés ideje alatt hatályos rendelkezések alapján a rokkantsági nyugdíjban részesülő személyek saját jogú nyugdíjasnak minősültek. A bíróság nem fogadta el a felperes azon érvelését, hogy a rokkantsági ellátás nem minősül saját jogú nyugellátásnak, mivel a kérelem benyújtásakor ez az ellátási forma már nem létezett. Szolgálati időként azokat az időszakokat lehet elfogadni, amelyek alatt nyugdíjjárulék fizetés történt, amely feltétel a felperes esetében nem teljesült; szolgálati időre való jogosultságot kizárólag a részmunkaidős foglalkoztatás ténye alapján a felperes - az ítéletben felhívott jogszabályok értelmében - nem szerezhette.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak hatályon kívül helyzését és a keresetének helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan a munkaügyi bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását, valamint az alperes költségekben való marasztalását kérte a Pp. 3. § (3)-(4) bekezdése, 206. § (1) bekezdése, 166. § (1) bekezdése, 221. § (1) bekezdése és 339. § (1) bekezdése megsértésére hivatkozva.
- [7] Álláspontja szerint a bíróság a tényállást hiányosan, a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével állapította meg és téves következtetésekre jutott. Jogszerűtlenül hagyta figyelmen kívül a 2002. július 28-án kötött munkaszerződés alapján ledolgozott 3 év 92 nap jogosultsági időt, amelyet a

munkaszerződés és a NAV bevallás adatai is igazolnak. A bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy nyugdíjjárulék fizetés hiányában nem lehetett szolgálati időt elismerni. A tárgyidőszakban hatályos Tny. 25. §-a és 4. § f) pont 2. alpontja értelmében a saját jogú nyugdíjas "jogszabályilag" nem volt köteles nyugdíjjárulékot fizetni, a csatolt NAV adatok viszont egyértelműen alátámasztják, hogy a perbeli munkaviszony után személyi jövedelemadó került levonásra. A fenti tények alapján a perbeli munkáltatóval fennálló munkaviszony nem lett volna figyelmen kívül hagyható.

- [8] A felperes - a Tbj. 5. § (1) bekezdés a) pontja és a Tny. 18. § (2a) bekezdése felhívásával - állította, hogy a rendelkezésekben írt kritériumokat teljesítette és - a Tny. 4. § a) pontjára, 50. § (2) bekezdésére, 6. § (1) bekezdésére és 50. § (2) bekezdésére hivatkozva - utalt arra is, hogy a Tny. saját jogú nyugdíj fogalmát meghatározó 6. § (1) bekezdése jelenleg hatályos rendelkezése szerint a rokkantsági nyugdíj nem tartozik a saját jogú nyugellátások körébe. A perben vitás kérdés eldöntésekor a jelenleg hatályos szabályozást kell figyelembe venni, így a Tny. 22/A. § (1) bekezdése nem adhat alapot a rokkantsági nyugdíj ideje alatt folyósított kereső tevékenység figyelmen kívül hagyására. A nyugdíjjárulék fizetési kötelezettség nélküli szolgálati időről a Tny. 4. § (1) bekezdés h) pontja is rendelkezik, a Tny. 38. §-a a szolgálati időt nem taxatívén határozza meg, csupán példálózó felsorolást ad. Ebbe beletartozik a rokkantsági nyugdíj alatti foglalkoztatás ideje is, a Tny. 18. § (2b) bekezdése is azt támasztja alá, hogy a nyugdíjjárulék fizetés nem feltétele a jogosultsági idő elismerésének.
- [9] A felperes szerint a Tny. 42. §-a is azt mutatja, hogy a rokkantsági ellátás folyósítása alatt végzett munka nem tekinthető szolgálati időnek nem minősülő időnek. A Tny. 18. § (2b) bekezdés szerinti 40 év jogosultsági idő fogalma nem azonos a szolgálati idő fogalmával, a jogosultsági időbe az elismerni kért, rokkantsági nyugdíj alatti munkaviszony beletartozik, amelyet a törvényjavaslat indokolása is alátámaszt.
- [10] A felperes szerint a határozatok a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 1. § (1) és (4) bekezdésének eljárási alapelveibe is ütköznek; az anyagi jogszabály szó szerinti megfogalmazása és a jogszabály célja közötti ellentmondás esetén az utóbbit kell érvényre juttatni. Az alperes eljárása során sérült a Ket.-nek hatóság joggyakorlására irányadó 1. § (1) bekezdése és a (4) bekezdésben foglalt legalitás elve is, ezt a bíróság nem megfelelően vizsgálta, ezért jogsértően utasította el a keresetet.
- [11] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében - megismételve a másodfokú határozatban és a perben kifejtett jogi álláspontját - a jogerős ítélet hatályában való fenntartását és a felperes költségekben való marasztalását kérte arra hivatkozva, hogy a munkaügyi bíróság a helytállóan megállapított tényállásból helyes következtetéseket vont le.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [12] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [13] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a Pp. 3. § (3)-(4) bekezdése, 166. § (1) bekezdése, 206. § (1) bekezdése, 221. § (1) bekezdése és 339. § (1) bekezdése munkaügyi bíróság általi megsértését állította, a kérelme indokolásában előadottak azonban ezen eljárásjogi szabályokkal, a Pp. 206. § (1) bekezdése kivételével, nem hozhatók érdemi összefüggésbe. A felperes kifogásai a Tny. és a Tbj. általa felhívott rendelkezéseinek az ügyére vonatkoztatott alkalmazására, illetve értelmezésére és a Pp. 206. § (1) bekezdése megszegésére vonatkoztak; mindezek miatt a Kúria a jogerős ítéletet - a kérelem tartalma alapján - ennek megfelelően vizsgálta felül.

- [14] A felperes megalapozatlanul hivatkozott a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és a Tny. felhívott rendelkezései megsértése körében arra, hogy a rokkantsági nyugdíj melletti, munkaviszony keretében történt munkavégzése és a munkabéréből történt adólevonás a peresített időszak jogosultsági időkénti figyelembe vételét alátámasztotta. A Tny., a Tnyvhr., de más jogszabályok sem tartalmazznak ugyanis olyan rendelkezést, amely szerint, vagy amelyből levezethetően a nyugdíjas személy munkaviszonyban való munkavégzése, illetve az ebből származó keresetből személyi jövedelemadó fizetése a Tny. 18. § (2a) bekezdés szerinti kedvezményes ellátásra jogosító időnek számít.
- [15] A munkaügyi bíróság helytállóan indult ki abból, hogy abban a vitás kérdésben, hogy a felperes a beszámítani kért időszakban biztosítottak minősült-e, a 2002. július 1. és 2005. szeptember 30. közötti időszakban hatályos jogszabályok alapján kellett állást foglalni. A Pp. 339/A. §-a alapján a bíróságnak a közigazgatási határozatot - főszabályként, jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján kell felülvizsgálnia. A felperes a Tny. 18. § (2a)-(2b) bekezdése alapján elismerni kért kereső tevékenységet nem a határozat meghozatalakor folytatta, arról, hogy a rokkantsági nyugdíj melletti kereső tevékenységet biztosítással járó jogviszonyban folytatta-e, a kereső tevékenység időszaka alatt hatályos jogszabályok alkalmazásával kellett dönten. Az alperes és bíróság sem sértette meg tehát a Tny., a Tbj. és a Pp. felperes által megjelölt rendelkezéseit azzal, hogy az igény elbírálásakor a felperes biztosított jogállását nem a határozathozatal időpontjában, hanem a felperes álláspontja szerint arra alapul szolgáló jogviszony fennállása időpontjában hatályos jogszabályok alkalmazásával bírálta el.
- [16] A Tbj.-nek a vitás időszakban hatályos 6. § (1) bekezdése kimondta, hogy a biztosítottak a társadalombiztosítás valamennyi ellátására jogosultságot szerezhetnek, a (2) bekezdés pedig úgy rendelkezett, hogy az a személy, aki az 5. § (1) bekezdés a), b), g) pontjában, valamint a (2) bekezdésében meghatározott jogviszonyban áll és egyidejűleg saját jogú nyugdíjas, baleseti ellátásra és egészségügyi szolgáltatásra jogosult. A fenti szabály értelmében a felperes, tekintve, hogy saját jogú nyugdíjasként végzett a Tbj. 5. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott jogviszonyban munkát, nem minősült biztosítottak, ezért a beszámítani kért ideje nem tekinthető a Tny. 18. § (2b) bekezdése szerinti kereső tevékenységgel járó biztosítási időnek. A Tnyvhr. a kereső tevékenységgel járó biztosítási, vagy azzal egy tekintet alá eső jogviszonnyal szerzett jogosultsági időket a 12. § (1) bekezdés a)-b) pontban sorolja fel, 1998. január 1. előtt ilyenek a b) pontban nevesített jogviszonyok alapján szerzett szolgálati idő minősül.
- [17] A Tny. 4. § (1) bekezdés h) pontja értelmében szolgálati időnek az az időszak minősül, amely alatt a biztosított nyugdíjjárulék fizetésére kötelezett volt, illetve megállapodás alapján

nyugdíjjárulékot fizetett. A nyugdíjjárulék-fizetési kötelezettség nélkül szolgálati időnek minősülő időszakokat e törvény külön határozza meg.

- [18] A felek között nem képezte vita tárgyát, hogy a felperes a peresített időszakban nyugdíjjárulék fizetésére nem volt kötelezett, azt nem is fizetett. A felperes téves jogértelmezés eredményeként hivatkozott arra, hogy a Tny. 38. §-a a nyugdíjjárulékfizetési kötelezettség nélküli szolgálati idők szerzését példálózó felsorolással szabályozza, olyan rendelkezést pedig, amelyben a jogalkotó a rokkantsági nyugdíj folyósítása melletti munkavégzést - akár annak teljesítésekor, akár a felperes igénye elbírálásakor - szolgálati időnek minősítette, a felperes nem jelölt meg. A felperes jogosultsága nem vezethető le abból sem, hogy a Tny. 42. §-ának a szolgálati időnek nem minősülő, munkavégzés nélküli időket (fizetés nélküli szabadság, munkavégzés alóli mentesítés, előzetes letartóztatás, szabadságvesztés), illetve elismerésük feltételeit szabályozó rendelkezéseiben a saját jogú, illetve a rokkantsági nyugdíj melletti munkajogviszonyok, vagy azokban való munkavégzés nem szerepelnek.
- [19] A Kúria több határozatában (pl. Mfv.III.10.712/2013/5., Mfv.III.10.705/2016/3.) rögzítette: a Tny. 22/A. §-át - a Tbj. módosításával összhangban - a Tny., valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi CVI. törvény 5. §-a iktatta be a Tny.-be 2007. január 1-jei hatállyal. A törvényjavaslat indokolása szerint a járulékfizetés 2007. január 1-jétől egységesse vált és már a nyugdíjas biztosítottaknak is kell járulékot fizetni; a nyugdíjas alkalmazottak után csak a munkáltató fizet járulékot. A társadalombiztosítási nyugdíjrendszerben a nyugdíj újraszámítása nem minden esetben eredményezne magasabb nyugdíjat, ezért a többlet járulék-fizetéshez többlet juttatásként speciális nyugdíjemelés kapcsolódik. A Kúria a határozatokban rögzítette azt is, hogy a saját jogú nyugellátás mellett folytatott kereső tevékenység időtartama szolgálati időként nem vehető figyelembe, a törvényhozó a nyugdíj melletti munkavégzést és az ahhoz csupán 2007. január 1. után kapcsolódó nyugdíjjárulék-fizetést nyugdíjnöveléssel, nem pedig szolgálati idővel ellentételezte, ami alól a Tny. 22/A. § (2) bekezdése személyi hatálya alá tartozók esetében sem tett kivételt.
- [20] Más határozatában a Kúria rámutatott arra, hogy a nők kedvezményes nyugdíjára jogosító időként nem ismerhető el az az időszak, amely alatt az igénylő a megjelölt kereső tevékenységet nem biztosítási vagy azzal egy tekintet alá eső jogviszonyban folytatta. A Tny. 18. § (2b) bekezdés szerint jogosultsági időnek a kereső tevékenységgel járó biztosítási vagy azzal egy tekintet alá eső jogviszonnyal szerzett szolgálati idő minősül (Mfv.III.10.096/2018/6.).
- [21] A Kúria fenti határozataiban foglaltaknak a munkaügyi bíróság jogértelmezés megfelel. A perben jogkérdésben kellett dönten, a bíróság a tényállást a felperes jogosultsága eldöntéséhez szükséges mértékben feltárta, az irányadó anyagi jogszabályokat helytállóan alkalmazta, a jogerős ítéletnek nincs olyan tartalmi hiányossága,

ami miatt az érdemi felülvizsgálatot ellehetetlenítené.

- [22] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet – a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával – hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [23] A felperes az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles.
- [24] A Kúria felülvizsgálati eljárás illetékéről a Tny. 81. §-a alapján határozott.
- [25] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

, 2019. április 8.

. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő